

4

Bønnens kraft: Bed for andre

Ugens vers

"Bekend derfor jeres synder for hinanden, og bed for hinanden om, at I må blive helbredt. En retfærdigs bøn formår meget, stærk som den er" (Jak 5,16).

Introduktion

Medlemmerne i den nytestamentlige menighed følte behov for bøn.

"Da de havde bedt, rystedes det sted, hvor de var forsamlet, og de blev alle fyldt af Helligånden, og de forkyndte Guds ord med frimodighed" (ApG 4,31). Læg mærke til, at disciplene først bad. Så blev de fyldt med Helligånden, og dernæst forkyndte de Guds ord med frimodighed.

Der var en direkte forbindelse mellem deres bøn, at de modtog Helligånden og deres frimodige forkyndelse af Guds ord. "Disciplene ... bad ikke kun om en velsignelse for sig selv. De var tyngede af en byrde for menneskenes frelse. De erkendte, at evangeliet skulle bringes til verden, og de tilegnede sig den kraft, som Kristus havde lovet dem" (Ellen White, *The Acts of the Apostles*, s. 37).

Når vi søger Gud og går i forbøn for andre, vil Gud arbejde i vores hjerter og drage os nærmere til ham og give os guddommelig visdom til at nå andre for hans rige (Jak 1,5). Han vil også med kraft arbejde i disse menneskers liv for at drage dem til sig og gøre det på måder, som vi hverken kan se eller forstå (1 Joh 5,14-17).

Ugens tekster

- Åb 12,7-9
- Ef 6,12
- Hebr 7,25
- Ef 1,15-21
- Dan 10,10-14
- 1 Joh 5,14-16

En kosmisk kamp

Åb 12,7-9
Ef 6,12
2 Kor 10,4

Sammenlign de tre skriftsteder med hinanden. Hvilken indflydelse har disse tekster på vores forståelse af forbøn?

Bibelen løfter sløret mellem den synlige og den usynlige verden. Der foregår en kamp mellem godt og ondt, mellem retfærdighedens magter og mørkets magter, mellem Kristus og Satan. I denne kosmiske strid respekterer Gud menneskenes frihed. Han vil aldrig manipulere vores vilje eller tvinge vores samvittighed. Han sender Helligånden til at overbevise mænd og kvinder om guddommelige sandheder (Joh 16,7-8). Himmelske engle tager del i striden i et forsøg på at påvirke mennesker for evigheden (Hebr 1,14). Gud skaber også gunstige øjeblikke i menneskers liv, som kan lede dem til ham.

Men Gud vil ikke tvinge vores samvittighed. Tvang er i modstrid med principperne i Guds rige. Tvang står i modsætning til princippet om kærlighed, grundvolden i Guds styre. Her kommer bønnens betydning ind. Gud arbejder også ihærdigt for at nå mennesker, før vi beder. Men i sin plan for sejr i den store strid mellem godt og ondt har han valgt at respektere vores frihed. Når vi beder for andre, vil himlens kræfter blive frigivet til hjælp i denne kamp.

Tænk over følgende citat: "Det er en del af Guds plan som svar på troens bøn at give os det, han ikke havde givet os, hvis vi ikke i tro havde bedt om det" (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 424). I den store strid mellem godt og ondt har bøn betydning. Når vi beder for nogen, som ikke kender Kristus, åbner det for kanaler, hvorigennem guddommelige velsignelser kan nå dem. Gud besvarer vores bøn, og gør endnu mere for at nå dem.

Når det gælder emnet om forbøn for andre, må vi ydmygt erkende, at vi ikke helt forstår, hvordan Gud arbejder; men det bør ikke holde os fra at blive ved med konstant at søge de velsignelser, som bøn giver både os selv og dem, vi beder for.

Til eftertanke

Hvorfor gør Gud mere, når vi beder, end når vi forsømmer at bede? Selv om vi ikke helt forstår, hvordan det hænger sammen, bør Bibelens formaning om at bede for andre få os til at gøre det.

Jesus, som går i forbøn for os

Luk 3,21;
5,16; 9,18

Hvad siger disse vers om forholdet mellem Jesu bønneliv og effektiviteten i hans arbejde?

Jesu liv var et liv i konstant guddommelig kommunikation med sin Fader. Da han blev døbt, og indledte sit messianske arbejde, bad han om guddommelig kraft til at opnå himlens hensigt. Helligånden gav ham kraft til at gøre Faderens vilje og udføre den gerning, der lå foran ham. I situationer som bespisningen af de fem tusind, helbredelsen af den spedalske eller befrielse fra onde ånder var Jesus klar over, at bøn er et mægtigt våben til at slå helvedes kræfter tilbage i kampen mellem godt og ondt. Bøn er himlens måde at forene vores hjælpeløshed og svaghed med Guds almægt. Det er en måde, hvormed vi kan løftes op til Gud, som er den eneste, der kan røre hjerterne hos mennesker, som vi beder for.

Luk 22,31-34
Hebr 7,25

Hvilken forsikring gav Jesus Peter for at forberede ham på den fristelse, som han inden længe skulle møde? Hvilken forsikring giver han os alle sammen, når vi møder fristelser?

Effektive sjælevindere er mænd og kvinder, der beder. Jesus bad for Peter ved navn. Han forsikrede Peter om, at når han ville møde sin største fristelse, ville Jesus bede for ham. Satan var udmærket klar over det potentiale, Peter havde til at fremme Guds rige. Hans plan var at gøre alt, der var muligt for at ødelægge Peters positive indflydelse i den kristne kirke. Men under alle de fristelser, han mødte, bad Jesus for ham, og Mesterens bønner blev hørt. Hvor er det fantastisk at vide, at Frelseren beder for os også. Han indbyder os til at tage del i arbejdet med at bede for andre og løfte dem op ved navn for nådens trone.

Udholdenhed i bøn viser, at vi erkender vores totale, absolutte afhængighed af Gud til at nå dem, vi beder for.

Til eftertanke

Hvem beder du for lige nu? Hvorfor er det så vigtigt ikke at give op, uanset hvor vanskelig situationen synes at være?

Paulus' forbøn

Forbøn er bibelsk. I sit arbejde bad Paulus for de nyomvendte i de menigheder, han oprettede gennem sit evangeliske arbejde. Paulus troede, at der, når han bad, skete noget, som ellers ikke ville ske. Selv om han var adskilt fra dem, han holdt af, erkendte han, at de kunne forenes ved gensidig forbøn.

Ef 1,15-21

Skriv på linjerne nedenunder, hvad Paulus bad til Gud om for efeserne. Hvad bad han specielt om, at Gud skulle give dem?

Paulus' bøn for efeserne er bemærkelsesværdig. Han bad om, at Gud måtte give dem visdoms og åbenbarings ånd, at han ville oplyse deres sind med guddommelig sandhed og give dem håb om evigt liv. Han bad også om, at de måtte erfare Guds store kraft i deres liv. Vores Gud er så stor, så mægtig, at han opvakte Jesus fra de døde. Denne begivenhed danner grundlag for deres håb om evigt liv i ham. Hans bøn afsluttes med en påmindelse om, "hvor rig på herlighed hans arv til de hellige er." De kristne i Efesos må være blevet fyldt med opmuntring, når de fik at vide, at Paulus bad for dem, og når de hørte, hvad han bad om.

Fil 1,3-11

Læg mærke til tonen i Paulus' bøn. Hvordan ville du have reageret, hvis du var medlem i menigheden i Filippi og modtog et sådant brev fra Paulus, hvor han ikke alene fortalte, at han bad for jer, men også hvad han bad om? Hvilke løfter ligger der i hans ord? Hvilke formeringer udtrykker de også?

Disse vers er nogle af de mest opløftende og opmuntrende i hele Bibelen. De er fulde af løfter, men også med kald om at blive fyldt med den kærlighed og kundskab og visdom, som kommer af at kende Jesus, så vi alle kan blive det, Gud ønsker, at vi skal være i ham.

Usynlige kræfter på spil

Forbøn er et stærkt våben i kampen mellem godt og ondt. En af de tydeligste åbenbaringer af "den store strid" finder vi i Dan 10.

Profeten Jeremias havde forudsagt, at jøderne skulle være i babylonisk fangenskab i 70 år. I slutningen af Daniels liv var denne profetiske periode ved at være forbi. Daniel var bekymret. Han så ingen tegn på profetiens opfyldelse. Hans folk var stadig i fangenskab.

Babylon var blevet besejret af det medo-persiske rige. I tre uger bad og fastede Daniel. Han gik i alvorlig forbøn for sit folk. Ved slutningen af de tre uger viste en mægtig engel sig for ham.

Dan 10,10-14

Hvornår blev Daniels bønner hørt? Hvad havde midlertidigt forhindret dem i at blive besvaret?

Disse vers giver os en fascinerende beskrivelse. For helt at kunne forstå dem, må vi identificere nogle af personerne. Hvem er fyrsten over perseriget? I hvert fald ikke Kyros. Han var konge over perseriget. Det mest sandsynlige er, at udtrykket "Fyrsten over perseriget" repræsenterer Satan. Jesus kaldte ham "denne verdens fyrste" eller "verdens fyrste" (Joh 12,31; Joh 14,30). Paulus omtalte ham som "han, som hersker over luftens rige" (Ef 2,2). Men hvem er så Mikael? Navnet Mikael bruges fem gange i Bibelen (Åb 12,7; Jud 9; Dan 10,13.21; Dan 12,1). Et nøje studium af disse afsnit viser, at Mikael (som betyder "Hvem er som Gud?") er et andet navn brugt til at beskrive Jesus, som fyrsten over alle englene, i den direkte kamp mod Satan. Kristus er Guds evige, altid-eksisterende, almægtige guddommelige Søn. En af hans opgaver som fyrste over himlens hær er at sejre over og til sidst ødelægge Satan.

Dan 10 trækker forhængen til side, og åbenbarer kampen mellem godt og ondt. Mens Daniel beder, kommer Mikael, den almægtige Jesus, ned fra himlen for at slå helvedes magter tilbage. Selv om vi ikke kan se det, er Jesus også i gang med at besvare vores forbønner. Han er en mægtig frelser. Ikke en eneste af vores bønner forbliver ubemærket.

Til eftertanke

Hvordan oplever du den store strid udfolde sig i dit eget liv? Hvilke valg bør vi foretage, når vi ved, at denne kamp foregår?

Fokuseret bøn

Bibelen understreger gennemgående, at vores bønner skal være specifikke. Bøn er ikke en eller anden vag sjælelig længsel. Bøn præsenterer specifikke anmodninger til Gud. Jesus bad specifikt for sine disciple. Apostlen Paulus bad meget specifikt for de kristne i Efesos, Filippi og Kolossæ. Han bad for sine unge medarbejdere Timotheus, Titus og Johannes Markus.

1 Sam 12,22-24
Job 16,21

Hvad er fælles for disse to afsnit fra Skriften? Hvad fortæller de om forbøn?

Både Samuel og Job understreger behovet for alvorlig, inderlig specifik forbøn. Samuels ord er ret stærke. Han råber: "Jeg vil da heller aldrig begå den synd mod Herren at holde op med at gå i forbøn for jer" (1 Sam 12,23). Vi kan næsten høre ekkoet af Samuels bøn i Jobs ord: "Grædende vender jeg blikket mod Gud. Gid han ville skaffe en mand ret over for Gud" (Job 16,20-21). Det er vores opgave at vende os til Gud og bede for de mænd og kvinder, som ikke kender Kristus.

1 Joh 5,14-16

Hvad sker der, når vi går i forbøn for andre?

Når vi beder for andre, bliver vi en kanal, hvorigennem Guds velsignelser kan strømme til dem. Gennem os øser Gud livets vands flod fra himlens trone over dem, vi beder for. Hele Satans hær skælver ved lyden af oprigtig forbøn. Ellen White beskriver bønnens magt med disse betydningsfulde ord: "Satan kan ikke holde ud, at hans mægtige rival bliver bedt til; for han frygter og skælver over hans styrke og majestæt. Ved lyden af inderlig bøn skælver hele Satans hær" (*Testimonies for the Church*, 1. bd, s. 346). I kampen for fortabte mænd og kvinder sætter bøn os i forbindelse med den guddommelige magts kilde.

Matt 18,18-19

Hvilken forbindelse er der mellem denne tekst og forbøn? Hvordan kan disse vers opmuntre os til sammen med andre at bede for, at mennesker, som endnu ikke kender Jesus, kan blive frelst?

Til videre studium

Læs Ellen White:

- *Vejen til Kristus*, "Bønnens privilegium", s. 102-116
- *Testimonies for the Church*, "Work for Church Members", 7. bd, s. 19-24.

Når vi beder for andre, stiller Gud alle himlens resurser til rådighed for at forvandle menneskers liv. Gud anerkender derved vores overgivelse til ham og vores afhængighed af hans magt. Når vores bønner stiger op til himlen, går himlens engle i aktion på hans befaling. "Tjenende engle venter rundt om tronen på øjeblikkeligt at adlyde Jesu Kristi befaling om at besvare enhver bøn, der opsendes i levende tro" (Ellen White, *Selected Messages*, 2. bd, s. 377). Ikke en eneste bøn bliver glemt af Gud. De opbevares i himlen for at blive besvaret på den tid og det sted, som han ved er det bedste. "Troens bøn går aldrig tabt; men at påstå, at den altid vil blive besvaret på den bestemte måde og med den bestemte ting, vi forventer, er formastelse" (Ellen White, *Testimonies for the Church*, 1. bd, s. 231). Dette er en trøst, når vi går i forbøn for en ægtefælle, for sønner og døtre, slægtninge, venner eller kollegaer, som ikke kender Kristus. Ikke en eneste oprigtig bøn går tabt. Vi ser måske ikke altid et øjeblikkeligt svar hos dem, vi beder for; men Gud arbejder med dem og bevæger deres hjerter på måder, vi kun opdager i evigheden.

Spørgsmål
til drøftelse

1. Læs Fil 1,19; Kol 4,2-3; 2 Thess 3,1-2. Hvilken forsikring havde Paulus, fordi filipperne bad for ham, mens han sad i fængsel? Hvad bad han kolosserne og thessalonikerne om at bede for på hans vegne? Hvilken forbindelse er der mellem disse anmodninger om forbøn og sjælevindende arbejde?
2. Tænk over den store strids virkelighed, og hvorledes den udgør den store fortælling bag ved den verden, vi lever i. Gør din viden om denne strid dig mere fokuseret på at bede? Vi ved, at Jesus vandt krigen, og vi ved, at hans side vinder til sidst. Men hvorfor er det så vigtigt i mellemtiden at bede og forblive trofast mod ham og arbejde for, at andre også kan finde frelse?
3. Hvilke forhindringer kan der være for mere effektiv forbøn? Hvilke undskyldninger kan man bruge for ikke at bede mere for andre, der har brug for det?

